

مُتَبَرِّكُ نَعْتُونِ

ترجمہ و تالیف: علامہ محمد سعید

علاء الدین عبد الوحید لکھنؤی

مشهور و معروف نعت گو
شعراء، کرام جي نعتن جو مجموعو

متبرڪ نعتون

مرتب ۽ شائع ڪندڙ

حضرت علامہ عبدالوحيد جان "عبد" سرهندي
مہتمم و مدرس

جامعہ مجددیہ سرهنديہ دارالاشاد
درگاہ سرهنديہ ٽنڊو سائينداد
تعلقہ ٽنڊو محمد خان، ضلع حيدرآباد
سندھ

متبرڪ نعتون

مرتب ۽ ڇپائيندڙ - حضرت علامہ عبدالوحيد جان سرهندي
سال اشاعت اول - ربيع الاول ۱۴۲۱ھ / جون ۱۹۹۸ء
تعداد - هڪ هزار
هديه - پرقي دعليه خير سان نوانرڻ

ڪمپوزنگ - سورهيه ڪمپيوٽر سينٽر
الفيض دارالاشاعت واسلامي لائبريري
لطيف آباد نمبر 5، حيدرآباد

ڪتابت ۽ اشاعتي نگران - فقير فيض محمد سڪندري پتافي
ڇپائيندڙ - نيوگزين پرنٽرس، صدر، حيدرآباد

ملن جو هنڌ

درگاه سرهنديبه ٽنڊو سائينداد
تعلقه ٽنڊو محمد خان
ضلع حيدرآباد

انتساب

آئون بيحد عقيدت ۽ نهايت محبت سان،
پنهنجي جد امجد صاحب فضيلت و معرفت قطب زمان،
قيوم دوران، عمدة العلماء، زينة الاصفياء، تاج
الاولياء حضرت خواجہ محمد حسن خان سرهندي
مجددي نقشبندي فاروقي قدس سرہ جن جي نالي
مبارک سان هن ڪتاب کي منسوب ڪريان ٿو.
منهنجي لاءِ اهو اعزاز ۽ شرف ڪافي آهي.

از قلم

عبدہ عبدالوحيد عفي عنہ
۲۸-۲-۲۰۰۰

فهرست

نمبر	نعت	شاعر	صفحو
۱	مقدم		۶
سنڌي نعتون			
۲	جڏهن پروردگار جي حڪم	آغا عبدالستار خان	۸
۳	منهن تنهنجي منور ڪيو	"	۹
۴	رسول الله جي روضي رسايو	"	۱۰
۵	مديني پاڪ ڏي مون کي	آغا احمد خان	۱۱
۶	محمد مير مديني کي	"	۱۲
۷	تنهنجي قدمن تان قربان	آغا محمد ابراهيم خان	۱۳
۸	مٿڙو مٿڙو تنهنجو نام	"	۱۵
۹	محمد مصطفيٰ آهي	عبدالله عبدالوحيد سرهندي	۱۶
۱۰	مون کي تنهنجو ڪرم گهرجي	"	۱۷
۱۱	اسان جو پاڪ پيغمبر	"	۱۸
۱۲	تنهنجو نور انور	"	۱۹
۱۳	مصطفيٰ محبتي تي	"	۲۰
۱۴	يا محمد مصطفيٰ توتي	"	۲۲
۱۵	شوق منهنجو آهي هر هر	اسدالله شاه نڪراني	۲۴
۱۶	ڪير فخر المرسلين پيو	"	۲۵
۱۷	محبوب خدا مون کي	محمد حافظ شاه	۲۶
۱۸	جڏاني ۾ حبيبن جي	"	۲۷
۱۹	مبارڪ صدم مبارڪ	"	۲۸
۲۰	محشر ۾ موت مرسل	ميران محمد شاه	۲۹
۲۱	بشر کان ڪيئن پڄي	محمد سعيد شاه	۳۰
۲۲	يثر ڏي وٺي مون کي	"	۳۱
۲۳	تنهن ۽ چوڻي آئون خطا	امداد حسيني	۳۲
۲۴	لااله الا الله جي لات	زين العابدين شاه	۳۳
۲۵	اڃ تہ آڏي رات جو	"	۳۴
۲۶	محبوب جي محفل ۾	پير غلام جيلاني شاه	۳۵

صفحہ	شاعر	نعت	نمبر
۳۶	=	آرزو آ موت تنهنجي	۲۷
۳۷	مولانا محمد ابراهيم ناضر	رسول الله جي ساراھ	۲۸
۳۸	قاضي نظر محمد سومرو	رسول الله جو روضو	۲۹
۳۹	عبدالعزيز آبرو	مونکي ٻيو ڪو نه ٿو	۳۰
۴۰	عبدالله اثر	منور ٿي ويو عالم،	۳۱
۴۱	حاجي غلام نبي مهيسر	منهنجو مصطفيٰ پاڪ	۳۲
۴۲	غلام درگاهي روهڙي	حاجي وجو ٿا حج	۳۳
۴۳	غلام رسول جتوئي	الاهي جلد قسمت ڪر	۳۴
۴۴	حافظ شتار ڪٽبر	شان رسالت موليٰ چاڻي،	۳۵
۴۵	عزيزالله مجروح	اي قلم لک باعث ايجاد	۳۶
۴۶	قاضي صاحب مانلي	مان ڪريان قربان عربيءَ	۳۷
۴۷	غلام احمد نظامي	سچا سرور پرين پرور،	۳۸
۴۸	محمد حسن سالر	زمانن جي پسندیده	۳۹
۴۹	نواز علي ناز	مچي وئي ڏور عالم ۾	۴۰
۵۰	مولوي عبدالڪريم	آهي نبي اسان جو	۴۱
۵۱	حضرت شمسي	يا رسول الله تنهنجو	۴۲
۵۲	=	عرب تنهنجو مڏني	۴۳
۵۳	ماسٽر نظير نڪزاني	لک بار مبارڪ	۴۴

فارسي نعتون

۵۵	حضرت خواجہ صلي الله سرهندي	الاهي گريه بدڪارم،	۴۵
۶۰	حضرت خواجہ فضل الله سرهندي	الهي از ڪرم گوياني	۴۶
۶۱	خواجہ محمد حسن جان سرهندي	ز اوصاف مدينه	۴۷
۶۲	حضرت خواجہ عبدالباقي سرهندي	بجانب سرور انبياء	۴۸
۶۳	حضرت شيرين جان	سجده گاه قدسيان	۴۹
۶۴		رباعي / قطعہ	۵۰

مقدمه

بسمه سبحانه و تعالي و تقدس
احمده سبحانه و تعالي و اصلي و اسلم علي اشرف الانبياء و المرسلين
و علي اله و اصحابه و لمن تبعه باحسان
الي يوم الدين آمين

بفضلہ تعالي و بکمال کرمه اڄ مؤرخ ۲۸ فيبروري ۲۰۰۰ع تي هي ڪتاب مستطاب المسمي به "متبرڪ نعتون" لکجي مڪمل ٿيو. هن متبرڪ ڪتاب ۾ اسان پنهنجي معلومات ۽ پسند مطابق سنڌ جي مشهور و معروف نعت گو شاعرن جون نعتون ڪتاب جي پهرئين حصي ۾ شامل ڪيون آهن. ۽ ڪتاب جي پوئين حصي ۾ اسان جي سرهندي بزرگن جون ڪجهه فارسي نعتون شامل ڪيون ويون آهن. اميد ته سڀني پڙهندڙن کي هي ڪتاب پسند ايندو، ڇو ته اسان ڪوشش ڪري سموري سنڌ جي عمدہ شاعرن جي نعتن جو هي مجموعو پيش ڪيو آهي.

آخر ۾ انهن سڀني پڙهندڙ حضرات کي گذارش ڪندس ته اهي هڪ دفعو احمد شريف ۽ ڏ دفعاً قل شريف پڙهي پنهنجي حد امجد تاج الاوليا، حضرت خواجه محمد حسن خان سرهندي ۽ ٻين نقشبندي بزرگن جي ارواحن مبارڪن کي مذڪوره ختم شريف جو ثواب بخشين ۽ دعا گهرن ته رب ڪريم پنهنجي حبيب ڪريم عليه الصلوة والسلام جي طفيل حضرت خواجه صاحب جن کي حنة الفردوس ۾ اعليٰ کان اعليٰ مڪان عطا فرمائي ۽ سندن اولاد کي صالح ۽ سعادتمند ڪري ۽ دين ۽ دنيا ۾ ڪاميابي و ڪامراني عطا فرمائي ۽ سندن علمي ۽ روحاني فيوضات ۽ برڪات کي قيامت تائين قائم ۽ دائر رکي. آمين ثم آمين بچاء سيد الانبياء و المرسلين صلي الله عليه و آله و سلم.

بقلم

عبدہ عبدالرحيم سرهندي

ازدرگاه مجددية

لنڊو سائينداد

ضلع حيدرآباد سنڌ

۲۸-۲-۲۰۰۰

نعت شريف

جڏهن پروردگاري حُڪم سان يومُ الحشر ٿيندو،
تڏهن حضرت محمد شافعِ جن و بشر ٿيندو.

(۱)

آهن هڪ عاصين جا دامن پاڪ محمد ۾،
مير مرسل مڙن تي مهربان ۽ مهربور ٿيندو.

(۲)

گناهن ۾ گڏيل آهيان، وسيلا واه ٻي ڪانهي،
خدا جي واسطي مون تي به شفقت جو نظر ٿيندو.

(۳)

نڪير ڪا بندگي پوري نڪير ڪا طاعت موليٰ،
توهان جي مدد سان سائين، ڏکي ڀل تان گذر ٿيندو.

(۴)

گهران درگاه حق جي مان هميشه روز شب دائر،
ڪمپني تي گرم سان مهرباني جو نظر ٿيندو.

(۵)

نڪا ٻي وات آهي چوڻڪاري جي شفاعت ري،
شفاعت کان ڦري جو سو هميشه دربدر هوندو.

(۶)

نه ڪر پنو پيرتون هرگز هلاڪي هول هيبت کان،
مهاڻي مير مرسل جي مٿم سوڪو سفر ٿيندو.

حضرت آغا عبدالستار جان سرهندي
ٺٽو سائينداد

نعت شریف

مُنهن تنهنجي مُنور ڪيو محراب بيتُ الله جو،
رُخ تنهنجي روشن ڪيو تجلو ڪلامُ الله جو.

(۱)

جنهن جنت جاويد ڪي اوهان جي پسڻ لڻي ڪيو ڦٽو،
هو هميشه آرزو آدم صفي الله جو.

(۲)

موت مُهلت ڏي ته مَن موٽي مَدينِي مِ رَسان،
پيار سان هيڪر پَسان روضو رسولُ الله جو.

(۳)

جت ذات حق جو ظهور هو، اُت مُصطفيٰ مسرور هو،
گم هوش تجليءَ طور ڪيو موسيٰ ڪليم الله جو.

(۴)

آزاد ٿيو در دوجهان درد و غم کان بي گمان،
پاڙو قبوليو پير جنهن حُب مان حبيبُ الله جو.

حضرت آغا عبدالستار جان سرهندي
ٿنڊو سائينداد

نعت شريف

رسولُ الله جي روضي رسايو، مونکي مولا اڃ،
پرين جي پاڪ پاڙي ۾ پڄايو، مون کي مولا اڃ.

(۱)

مُشرف ڪئي مديني جي زيارت سان ضعيفن کي،
سفر جي سخت صدمن کان بچايو مون کي مولا اڃ.

(۲)

اها لبيڪُ جي للڪار، مون نئين مان نه چئي آهي،
اڪر ساڳيو ازل وارو، چوايو مونکي مولا اڃ.

(۳)

الاهي منهنجو مدفن ڪر هتي جنت بَقِيَّه ۾،
قيامت تائين رهان خوش جي رکايو مون کي مولا اڃ.

(۴)

مُسلمانو ڏسو هي مهرياني مير مرسل جي،
سڏائي مون کي پنهنجي گهر گهرايو مونکي مولا اڃ.

(۵)

سڏڻ سردار جو بيشڪ سڏڻ الله جو آهي،
ڏيان ڇو ڪين مان نازان سڏايو مون کي مولا اڃ.

(۶)

پرين پرور پٺاڻين شال هر ڪنهن فرد مؤمن کي،
پرين جو ديد جئين چئي پير پسيو مونکي مولا اڃ.

حضرت آغا عبدالستار خان سرهندي تڏوسائينداد

نعت شريف

مديني پاڪ ڏي مونکي گهرائيندو رسولُ الله،
چڱي سا چائنٽ چشمن سان چمانيندو رسولُ الله.

(۱)

سندس درجي گدائي لني ٿيس حيران يا قسمت،
پيارو پرت مان پنجهرو پسانيندو رسولُ الله.

(۲)

منو پاڻي مديني جو، مٺا ماڻهو مديني جا،
سرهي سڀ خاڪ يثرب جي، سونگهانيندو رسولُ الله.

(۳)

بهشتي باغ بطحا جا، مٺا مصري ڪٿان ميا،
گهٽيون گهر گمار گولي کي گهمائيندو رسولُ الله.

(۴)

پرين جي پاڪ پاڙي ۾ رهي پرتون مزا ماڻيان،
اهو آهي عرض احمد جو اگهانيندو رسولُ الله.

حضرت مولانا حافظ احمد جان سرهندي
ننڍو محمد خان

نعت شريف

محمد مير مدني کي مڪو رحمت ڪري مولا،
سندن تعريف ۾ نازل ٿيو ڪامل ڪلام الله.

(۱)

اول سڀني ڪنان، صاحب بنايو نور نرمل جو،
نبيءَ جي نور مان پيدا ٿيو آدم صفي الله.

(۲)

ڏکڻ ويو ڏيهه مان، نڪري وٺا بادل سندا برڪت،
ملڪ ماڻهن مبارڪ چئي پلي آئين رسول الله.

(۳)

ويو اونداه عالم تان، ٿيو اسلام سان روشن،
ڪريا ڪنگرا سندا ڪسري، ٻٽن کان پاڪ بيت الله.

(۴)

ڌڻي دربار ۾ دعوت ڪري ڪوٺائيو دلبر،
ملڪ مرسل عجب ۾ پيا، چيو سڀني سبحان الله.

(۵)

شفاعت عام ۾ تنهنجي آهي اميد احمد کي،
هجن هر دم مٿي حضرت صلوٰۃ الله سلام الله.

حضرت مولانا حافظ احمد جان سرهندي
تدو محمد خان

نعت شريف

تنهنجي قدم تان قربان سڄڻ،
تو تان صدقي منهنجي جان سڄڻ.

هڪ جان سندم اي جان جهان،
ڇا آهي جو گهوريان تنهنجي مٿان.
تو تان گهوري جانيون سارو جهان،
تو تان قربان ٿئي جي ڪون و مڪان.
ته به تنهنجو اڃان وڌ شان سڄڻ.....

تنهنجي خاڪ قدم سڀ روه زمين،
ٿيا تو فلڪ تنهنجي زيرنگين،
تو کي پيرين پوندل عرش برين،
تنهنجي راه جو چاڪر روح امين،
تنهنجو ساٿي خود سبحان سڄڻ.....

تو کي عالم جو ڪل علم اتر،
تنهنجي علم ۾ قطرو جيئن ڦلزم،
تنهنجي علم اڳيان ڇا لوح قلم،
تو تي آه عيان ڪل ڪتم عدم،
تو تي پڌرو ڪل پنهنان سڄڻ.....

توڪي رب سڏي سوغات ڏني،
جيڪا تو گهري اُت سانه ڏني،
پر بي به اڃان اُن ذات ڏني،
توڪي ڏاتر هر ڪا ذات ڏني،
توڪي ڏاتر بخشيو دان سڄڻ.....

توڪي آگي جا انعام ڏني،
سانه موليٰ پنهنجي مام ڏني،
ڪل ڪنهن کي انهيءَ جي ڪام ڏني،
سڀ خلق خدا تنهنجي سام ڏني،
تنهنجي جهولي منجهه جهان سڄڻ.....

تنهنجي جهولي ۾ پيو جملي جهان،
لڏو هر دو جهان ۾ امن و امان،
تنهنجي سام جا ٿيڙا پاڳ سوان،
لڏا اونا ابراهيم جوان،
سريو عالم اطمينان سڄڻ.

حضرت آغا محمد ابراهيم جان
گلزار خليل سامارو

نعت شریف

مٺڙو مٺڙو تنهنجو نام توتي سهين صلواتون سلام،
تنهنجو پيار پريو پيغام توتي سهين صلواتون سلام،
يا نبي يا نبي يا نبي يا نبي ... ..

ڪفر ڪڍيو تو ملڪ مان ڪوري، ڪفر جا بُت ڇڄي ۽ پوري،
آندئي دين عجب اسلام، توتي سهين صلواتون سلام.

دنيا سڀ ڪجهه توکان پرايو، ڪُل جڳ پنهنجو جهول پرايو،
سڀ کي سڀ ڏنئي انعام، توتي سهين صلواتون سلام.

ماڻهو جن ملائڪ سارا، تو لڻي جڙيا سڀ سج چند تارا،
ان کٽ خلق سندا اقسام، توتي سهين صلواتون سلام.

سجدا توکي وٺڻ ٿي ڪيڙا، پيرين توکي اچي ٿي پيڙا،
حڪم مڃيو ٿي تڙ ۽ لام، توتي سهين صلواتون سلام.

جلدي ابراهيم گهرائج پنهنجو روضو پاڪ پئائج،
آهي اُن کٽ جت آرام، توني سهين صلواتون سلام.

حضرت آغا محمد ابراهيم جان سرهندي
گلزار خليل
سامارو

نعت مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم

محمد مصطفيٰ آهي، حبيبِ كبيرِ آهي،
اهوئي ابتدا آهي، اهوئي انتها آهي،

نه دنيا هني نه عقبِي هني نه ني مخلوقِ خلقيل هني،
مگر اول سين کان ني، رسولِ مجتبيٰ آهي،

خدا خلقيو جهانن کي، رسولُ الله جي صدقي،
اهو ني رحمتِ عالم، امامُ الانبياء آهي،

ذڪر اذڪار سڀ فاني مُحمد جو ذڪر باقي،
سبب هي ٿيو جو خود الله، سندن ني نعت خوان آهي،

صُبح سانجهي سدائين سڀ، پڙهو صلوات سيد تي،
سين وردن کان اعليٰ هي، وظيفو بي بها آهي،

قبر محشر ۽ دنيا ۾، مدد ڪنهن جي نه ٿي گهرجي،
سهارو عبد جو هر دم رسولِ دوجهان آهي،

عبدِ عبدالوحيد سرهندي
ٿنڊو سائينداد

التجا

بعضو پر نور سرور طائفات مقدر موجودات صلي الله عليه وسلم

مون کي تنهنجو ڪرم گهرجي، ڪرم ڪر يا رسول الله.

مون کي تنهنجو فضل گهرجي، فضل ڪر يا رسول الله.

منهنجا سائين اچو جلدي، مدد ڪريو مون عاجز جي.

نظر ڪريو مون تي جلدي، پرم سان يا رسول الله.

وسيلو توسوا ناهي، وسيلو ٿي تون اي عربي.

پتو فرياد منهنجو هي، رحم سان يا رسول الله.

مهاڻي اهل بيت جي، طفيلي سڀ صحابن جي.

توجه ڪل ڪريو مون تي، ڪرم سان يا رسول الله.

شريعت تي عمل گهرجي، طريقت جو سبق گهرجي.

عنايت جي نظر گهرجي، مهر سان يا رسول الله.

غلامي جو شرف بخشو، سدا هن عید عاجز کي.

ٿين مقصد سڀني پورا، لطف سان يا رسول الله.

عیدہ عیدالوحید سرهندي غني عنہ

تندو سائينداد

نعت شريف

اسان جو پاڪ پيغمبر، محمد سرورِ عالم،
اسان جو شافعِ محشر، محمد سرورِ عالم،

ڪري معراجِ جسماني، ويا عرشِ مُعليٰ تي،
ملين اختيارِ رحماني، محمد سرورِ عالم.

خدا جي پاڪ هستيءَ جو، ٿيو ديدارِ عربيءَ کي،
آهي محبوبِ سبحاني، محمد سرورِ عالم.

عطا ٿي کين سرداري، نبين ۽ رسولن جي،
اهو اعزازِ رباني محمد سرورِ عالم.

خدا جي مهرباني ٿي، مُهايي ميرِ مرسل جي،
مليو هي دينِ لائاني محمد سرورِ عالم.

نوازش جي نظرِ گهرجي سدا هن عبدِ عاجز کي،
ڪندو احسانِ سُلطاني محمد سرورِ عالم.

عبدالوحيد سرهندي عفي عنه
تندو سائينداد

نعت شریف

تنهنجو نور انور هو نقابن جي وچ ۾.
خدا پاڻ خلق ڪيو، حجابن جي وچ ۾.

اها ڳالهه مذڪور حديثن ۾ آهي.
وڏي معتبر ٿي ڪتابن جي وچ ۾.

انهيءَ نور انور مان ٿي تخليق ساري.
خدا جي خدائي هئي، رازن جي وچ ۾.

تنهنجو ذڪر اعليٰ سڀن کان ئي آهي.
لکيل هي بيان ٿيو، سڀارن جي وچ ۾.

وظيفو اسان جو صبح شام آهي.
توهان جو ئي نالو صلواتن جي وچ ۾.

مدح مصطفىٰ جي هڪ اعزاز آهي.
مليو عبد ڪي هي غلامن جي وچ ۾.

عبدالوحيد سرهندي
تدو سائينداد

سرور ڪائنات صلي الله عليه وسلم

جي دربار اقدس ۾ هنديہ صلوات و سلام

مصطفيٰ مجتبيٰ تي صلواتون سلام.

مبشدي منتهيٰ تي صلواتون سلام.

سيد الانبياء تي صلواتون سلام.

زينۃ الاصفياء تي صلواتون سلام.

جنهن جي آمد سان ٿي وٺي گهڻي روشني.

ان جي آمد عليٰ تي صلواتون سلام.

جنهن جي رحمت سان ڪون و مڪان آهي.

ان جي رحمت عليٰ تي صلواتون سلام.

آهي جنهن جي نگاه ڪرم سڀ تي.

ان جي نوري نگاه تي صلواتون سلام.

آهي جنهن جي سخا ۽ عطا سڀ تي.

ان جي جود و سخا تي صلواتون سلام.

تنهنجي هر هڪ ادا ٿي خدا کي وٺي.

ان ادا يا وفا تي صلواتون سلام.

تنهنجي هر هڪ رضا ٿي خدا کي وٺي.

ان رضا ۽ رضا تي صلواتون سلام.

سبز گنبد ۾ جيڪو ڪين آهي.

ان خير النوري تي صلواتون سلام.

سر زمين عرب جي جنهن مقدس ڪني،
ان نورالهدى تي صلواتون سلام.

صدق ۾ ٿيو صديق سڀن کان مٿي،
ان صاحبِ نقى^(۱) تي صلواتون سلام.

عدل ۾ ٿيو فاروق سڀن کان مٿي،
ان صاحبِ نهي^(۲) تي صلواتون سلام.

با ادب باحيا ٿيو عثمان غني،
ان جي ادب و حيا تي صلواتون سلام.

شير يزدان علي ٿيو سڀن جو ولي،
ان جي صفتِ علي تي صلواتون سلام.

اهل بيتن جو جيڪو امام آهي،
ان حسن مجتبيٰ تي صلواتون سلام.

سيد الشهداء کان ٿيو راضي نبي،
ان حسين مرتضيٰ تي صلواتون سلام.

صالحن صديقين ۽ شهيدن مٿي،
ان جي نسبتِ علي تي صلواتون سلام.

”عبد“ کي عربي جي هي غلامي ملي،
ان جي خدمتِ علي تي صلواتون سلام.

عبدالوحيد سرهندي عفي عنه
تدو سائينداد

نعت شريف

هديره صلواة و سلام

يا محمد مصطفى توتي صلواتون ۽ سلام،
يا حبيبِ كبريا، توتي صلواتون ۽ سلام.

رات ڏينهن شام و سحر هر وقت ۽ هر هنڌ پر،
منهنجي طرفان هر مهل، توتي صلواتون ۽ سلام.

حق تعاليٰ ۽ فرشتا موڪلن ٿا هر زمان،
يا رسولِ مجتبيٰ توتي صلواتون ۽ سلام.

حڪم آهي مومن، هر دم پڙهن توتي صلوات،
دل جي عقيدت سان سدا، توتي صلواتون ۽ سلام.

دل جي صداقت سان سدا مومن پڙهن ٿا هر زمان،
يا شفيع المذنبين، توتي صلواتون ۽ سلام.

صاحبِ لولاڪ سائين مالڪ مختار ڪُل،
رحمةٌ للعالمين، توتي صلواتون ۽ سلام.

اعليٰ ٿيو تنهنجو ذڪر ۽ خاص تنهنجي شان پر،
ڪولي پڙهو قرآن کي توتي صلواتون ۽ سلام.

تنهنجي شفاعت عام ٿي آهي سڀن اميد هي،
بخشجي ويندا سڀني، توتي صلواتون ۽ سلام.

ٺور تنهنجي مان خدا پيدا ڪيا سارا جهان،
ناهيڻ مثل تون ڪنهن بشر، توتي صلواتون ۽ سلام.

دربار رب جي ۾ سدا تنهنجو وسيلو ٿا وٺون،
بي ڪس جا پير جهلا، توتي صلواتون ۽ سلام.

مؤمنن کي ساهه کان ويجهو آهي عربي رسول،
فرمان ٿيو مالڪ جهان، توتي صلواتون ۽ سلام.

چئني صحابن تي سدا رحمت آهي رحمن جي،
۽ اهل بيته تي سدا، توتي صلواتون ۽ سلام.

هر هڪ صحابي بي مثل، ثاني نه تن جو ڪو اصل،
۽ نيڪ امت تي سدا، توتي صلواتون ۽ سلام.

علم توکي سڀ عطا ڪيا رب پنهنجي فضل سان،
احسان ٿيو الله جو، توتي صلواتون ۽ سلام.

عرض آهي عبد جو، مون کي گهراڻي مصطفيٰ،
ملڪ پنهنجي ۾ سدا، توتي صلواتون ۽ سلام.

”عبد“ عبدالوحيد سرهندي
تدو سائينداد

نعت شريف

(۱)

شوق منهنجو آهي هر هر، يا شفيع المذنبين،
تي رهي دل منهنجي مضطر، يا شفيع المذنبين.

(۲)

ڪي نقاب از روه انور يا شفيع المذنبين،
ديده دل ڪر منور يا شفيع المذنبين.

(۳)

تشنه ديدار ڪي سيراب ڪر بهر خدا،
مالڪِ تسنيم و ڪوثر يا شفيع المذنبين.

(۳)

نور تنهنجي مان سين ڪي ٿي عطا جلوه ڪري،
واه تون خورشيد انور يا شفيع المذنبين.

(۴)

جاده (۱) ايمان تي منهنجو خاتمون ٿي خير سان،
منهنجا هادي منهنجا رهبر يا شفيع المذنبين.

قاضي اسدالله شاه "فدا" ٺڪراڻي

نعت شريف

(۱)

کير فخر المرسلين بيو ماسواني مُصطفي،
کير روز حشر شافع، ٿيو ورائي مُصطفي.

(۲)

ڪنهن کي ٿيو قرب خدا، اهڙو سواني مُصطفي،
عرش فرش مُصطفي قوسين جاني مُصطفي.

(۳)

ڪنهن کي ٿي مهر نبوت ما سواني مُصطفي،
کير ٿيو ختم رسالت ماورائي مُصطفي.

(۴)

ڏي مون کي دارين ۾ يا رب بَرائي مُصطفي،
ذوق عشق مُصطفي شوقِ لقائي مُصطفي.

قاضي اسدالله شاھ "فدا" ٺڪرائي
وسين ملوک شاھ

نعت شريف

محبوب خدا مونکي مديني ۾ گهرائي، ديدار ڪرائي،
شب روز ڇڏائي ٿي سندم جان جلائي، ديدار ڪرائي.

(۱)

هي آس اندر ۾ آهي ٿيان اچي حاضر، اي بنده پرور،
بدڪار کي هن بند مان جلدي تون ڇڏائي، ديدار ڪرائي.

(۲)

شب روز روني راه مديني جي نهاريان، هنجون هجر مان هاريان،
مشتاق کي مولا سگهر محبوب ملائي، ديدار ڪرائي.

(۳)

ڪڇ مون تي شفاعت جي نظر آهيان گنهگار، اي سيد ابرار،
حافظ کي سڪرات جي سختي کان ڇڏائي، ديدار ڪرائي.

محمد حافظ شاه نڪرائي
وسين ملوڪ شاه

نعت شريف

جُڏائي ۾ حبيب جي جُلي جند جان دل منهنجي،
ڪڏهن ملندا وري جاني سڪي ساري ٿي دل منهنجي.

(۱)

سڄڻ جي سهڻي صورت سان، نه مٿ مهتاب ٿي سگهندو،
پسڻ خاطر پرين جي ٿي رهي بي تاب دل منهنجي.

(۲)

عرض شام و صبح آهي صلاتن ۽ سلامن سان،
دروڊن ۽ دُعائن سان ڪري قرياد دل منهنجي.

(۳)

تون ئي روشن شمع آهين، پتنگ وانگر ٿئي قربان،
سندن قدمن مٿان صدقي سڄا سردار دل منهنجي.

(۴)

صدا حافظ جي آهي هي گهرايو جلد يشرب ۾،
ڪري ديدار روضي جو ٿئي شل شاد دل منهنجي.

محمد حافظ شاه نڪرائي
وسين ملوڪ شاه

نعت شريف

مبارڪ صدمبارڪ آهي محبوب خدا آيو،
اسان عاصين گنهگارن لئي ٿي شافع وري آيو.

(۱)

ڪيو روشن اچڻ سان جنهن زمين ۽ آسمانن کي،
اهو محبوب رب العالمين خيرالوري آيو.

(۲)

ڪري تارن ڪيا سجدا نبيءَ جي نور جي سامهون،
ٿيا هر دُجهان روشن نبيءَ نورالهدى آيو.

(۳)

هلي جبرئيل امين آيو ڪرائڻ سير سيد کي،
شب معراج بر عرش علي تي مصطفيٰ آيو.

(۴)

ڄمڻ سان ڄام مرسل جي سُڪا وڻ ٿي ويا ساوا،
تڙيا گلزار بر گل ڦل حبيب ڪبريا آيو.

(۵)

کلي خوشبوءِ ڪٿوري جي هلي هر هنڌ سا هڪار،
نه ٿي حافظ ڪڏهن غمگين اجهو شافع وري آيو.

محمد حافظ شاه نڪراني وسين ملوڪ شاه

نعت شريف

محشر ۾ موت مرسل، واهر ٿي مون دلهيءَ سان.
هڪر هلاڻ مديني، ڪر مهر مون ڏليءَ سان.

(۱)

عين کان آجي ناهيان، در تنهنجي عاصي آهيان،
چانئن ڄمن ٿي چاهيان، ڪر پال مون ڀليءَ سان.

(۲)

محبوب تون سبحاني، رحمان جو تون جاني،
تنهنجو نه ڪوئي ثاني، ڏي ٿيڃ مون ڏلهيءَ سان.

(۳)

سانڍيان سدا ته سک ٿي، هر دم هنئين کي چڪ ٿي،
قسمت منهنجي جي چڪ ٿي، ڪر رحم مون رليءَ سان.

(۴)

دل سان دانهن ڪريان ٿي، شب روز مان رڙان ٿي،
”مهجور“ جو ٿي مائيءَ، ڪوثر پيان عليءَ سان.

سيد ميران محمد شاهه تڪراني
وسين ملوڪ شاهه

نعت شريف

بشر کان کيئن پُجي سگهندي ٿا ني سرورِ عالم،
خدا خود ٿور هي مدحت سرائي سرورِ عالم.

(۱)

لکين دنيا اندر ٿيا انبياء ۽ اولياء هادي،
مگر هڪڙو به ناهي ڪو بچائي سرورِ عالم.

(۲)

شب معراج ۾ مولِي گهرائي مير مرسل کي،
ڏسڻ ۾ عرش اعليٰ ٿي لقاء سرورِ عالم.

(۳)

نه ان کي غم قيامت جو، نه خطرو خوف دوزخ جو،
رهي جو جان ۽ دل سان فدائي، سرورِ عالم.

(۴)

شفاعت ڪج شفيع المذنبين محشر ۾ اُمت تي،
عذاب نار دوزخ کان بچائي سرورِ عالم.

(۵)

سڪايل سعيد جي شام و سحر هي التجا آهي،
سگهو مون کي مديني ڏي سڏائي سرورِ عالم.

محمد سعيد شاھ نڪرائي وسين ملوڪ شاھ

نعت شريف

يشرب ڏي وٺي مونکي هلو سان خدارا، او قافلي وارا،
هڪر مان ڏسان شال مديني جا منارا، او قافلي وارا.

(۱)

هڪ بل بر هلي شال مديني کي رسان مان، پنڃري کي پسان مان،
فرقت بر محمد جي مندم دل ٿي سڀارا، او قافلي وارا.

(۲)

سڀني بر اٿم شوق ڏسان روضه، انور درگاهه پيغمبر،
دل کي ٿا وٺن يشرب جي گلشن جا نظارا، او قافلي وارا.

(۳)

پيغام ڪڇين پيش هي، درگاهه نبي بر، سرڪار نبي، بر،
ديدار جي سائل کي سڏيو جلد پيارا، او قافلي وارا.

(۴)

شب و روز هجر بر روئي، ديدار جو سائل، هي سعيد سڪايل،
رستي بر وساري نه وڃو تنهن کي دلارا، او قافلي وارا.

محمد سعيد شاه نڪراني
وسين ملوک شاه

نعت شريف

ننهن ۽ چوڻي آنون خطا،
۽ سرتا پا پاڻ عطا.

روح رحيم نه ٿو مولِي،
سير نه ٿي ٿئي چمڪ ڪُشا.

جڳ مڳ، جڳ مڳ، جڳ مارو،
سرمون اک جو خاڪ پا.

مؤمن ڪارڻ چانو چَپَر،
ڪافر جي لني حرف دُعا.

اُن جي در ڪـان دور رهي،
جي به جيا، سي جاڙ جيا.

شرف حسينيءَ کي مليو،
ڪري اوهان جي مدح ثنا.

سيد امداد حسيني
حيدرآباد

نعت شريف

لااله الاالله، جي لات وڻي ٿي لولي،
دمر دمر دل ۾ ياد نبي اها ٻاجه پري آهي ٻولي.

(۱)

ڪي شان گهرن توکان مان نبي، ڪي سوڀ گهرن سلطان نبي،
ڪي داتا گهرن توکان دان نبي، مونڪي گهٽ بنايو گولي.

(۲)

ڪي فيض گهرن ٿا فقيريءَ جو، ڪي امداد گهرن ٿا اميريءَ جو،
ڪي پيغام گهرن ٿا پيريءَ جو، آئون ڳوٺن ڳلين منجهه ڳولي.

(۳)

مون ڪي مهاجر ڪري تون مار نبي، دوست رهائي درٻار نبي،
دمر دمر ۾ رهي ديدار نبي، چمڪار اندر چولي.

(۴)

ڪي زر گهرن ٿا زيب نبي، ڪي لاڳ گهرن لاريب نبي،
آئون گلشن گهران ٿو غيب نبي، لاهيو ڏک فراق جي ڏولي.

(۵)

زيارت گهري هي زينل ٿو، مٿا مير مديني جا مرسل ٿو،
هي پير پڪاري پلپل پيو، اها هر هنڌ لايو هولي.

پير زين العابدين شاهه، نوراني شريف

نعت شريف

اڄ ته آڏي رات جو مونکي سهڻو سرور ياد پيو،
منهنجي ننڍپڻ جي ڦٽي مونکي هوت هر هر ياد پيو.

(۱)

عشق ٻارڻ ٻاريا مون ماڳ مديني جا ساريا،
گهوڙا، اٺون گهر ڪنڊ گهاريان مون کي گهوٽ گهر يا پيو.

(۲)

مائي ٿي ساريان هر دم منجون ويهي هاريان،
پنجري لٺي ڀليل پڪاريان مون کي محراب منبر ياد پيو.

(۳)

سنڌ ۾ سڪندي ٿي مران، واحد گهرائي شل وران،
پاڙي ته پرين پٺان، مونکي ڪيف ڪوثر ياد پيو.

(۴)

سر بسر ساڳي سٽي مون هوت ڏٺو هو هتي،
پنجرو پسان شل اٺون اتي، مونکي جلوي جوهر ياد پيو.

(۵)

منجهه سٽي سڀني وري، ديدار ڪيڙي دل چري،
منهنجي آڳ اندر تي پري، مونکي رات رهبر ياد پيو.

(۶)

هن ضعيف زينل کي سڏي، گهايل ونو گولو گڏي،
هي چورو نه ڏيو دلبر ڇڏي، جتنهن کي محب منور ياد پيو.

زين العابدين شاه

تورائي شريف

نعت شريف

محبوب جي محفل ۾ ڪيڏو نه مزو آهي،
هڪ نعت حبيب جي سڀ درد ڇڏي لاهي،

ڇا بخت هن جو آ، آيا جي هتي آهن،
هي گهر خدا جي آ، هتي زور ڪنهنجو ناهي.

رب پاڪ ٿئي راضي، جنهن پنهنجي پانهي کان،
ان بندي کي موليٰ، ات يار ٿو ڪوٺائي.

ڪل عاشق هت ايندا، غدار جو ڪم ناهي،
بس پاڪ غذا کي ٿي، ٿو پاڪ جسر ڪائي.

ڪيڏو نه مٿو نالو آ، سرڪار مدينه جو،
هر عاشق اکين مان پيو، نير ٻڏي وهائي.

ڪيڏي نه ڪشش آهي اي پير ذکر هن ۾،
پروانا اچن پيا ٿا، ڪاٺون جو ڪٽيون ڪاهي.

پير غلام جيلاني شاه
نوراني شريف

نعت شريف

آرزو آ، موت تنهنجي منجه قدمن ٿي وڃي،
تنهنجي چهري جو صبح صادق سان درشن ٿي وڃي.

(۱)

ساه منهنجي پر سميل، شهد شربت جان هجين،
جسم سارو ميٺ، ان ماکي، جو برتن ٿي وڃي.

(۲)

جي پٽيان سامهون هجين، جي پوريان توکي پسان،
رات ساري بسر تنهنجي، منجه خوابن ٿي وڃي.

(۳)

تنهنجي عزمت کي ڏسن، چاهيان اڃان بالا بلند،
تنهنجو خادم هاڻ هرڪو، مرد ۽ زن ٿي وڃي.

(۴)

پير جي اکين اندر، اوطاق پنهنجي ڪر اچي،
تون روح ٿي مان جسم ٿيان، اهڙو هي تن من ٿي وڃي.

پير غلام جيلاني شاه
نوراني شريف

نعت شریف

رسولُ الله جي ساراهه ۾ آهي زبانِ صدقي،
زمينِ صدقي، زمانِ صدقي ۽ منهنجو جسمِ جانِ صدقي.

سندن گفتار جي گوهر مٿان دُرِ عدنِ صدقي،
سندن رفتار خوش اطوار تان سارو جهانِ صدقي.

لبنِ لعلن مٿان ياقوتِ گوهرِ لعلِ سپِ صدقي،
ٿيو آماہِ نوراني مُبارڪ منهن مٿانِ صدقي.

توھان جي عشق ۾ ناظمِ رهي ٿو سَيِّدا صدقي،
ڪيو اُن تي نگاهہِ لطفِ ربِ مہربانِ صدقي.

مولانا محمد ابراهيم ناظم
گڙھي ياسين

نعت شريف

رَسُولُ اللَّهِ جو روضو ڏيکاريندڙ مٿو مولِي،
۽ پاڻي ڪوڙ زمزم جو پياريندڙ مٿو مولِي.

(۱)

چَمِي چانڊ پيغمبر جي سعادت شل ڪندڙ حاصل،
مُتَلِ دل آءِ جا منهنجي جياريندڙ مٿو مولِي.

(۲)

حَرَمِ حضرت جو ٿو ساريان نمازون شل اتي پڙهندڙ،
مَحَبَتِ مصطفىٰ جي خاص ڏياريندڙ مٿو مولِي.

(۳)

مَدِينِي جي گهٽين جون جي به ديواريون تنهن چمندڙ،
بَقِيعِ جو، جو مقام آهي گهمائيندڙ مٿو مولِي.

(۴)

روئيندڙ مان سچي سردار جي روضي اڳيان هر هر،
ادبِ سردار جا حاصل ڪرائيندڙ مٿو مولِي.

(۵)

ديهاڻي کي سدائين آسرو سِيّد سچي ۾ هيءُ،
مرڻ جي ويل ڪلمي سان آمائيندڙ مٿو مولِي.

مولوي قاضي نظر محمد سومرو "ديهاڻي"
ديهاڻ شريف - ڪنڊيارو

نعت شریف

مون کي ٻيو ڪو نه ٿو گهرجي سوا تو يا رسول الله،
گهران ٿو توکان ئي تنهنجو مهاڀو يا رسول الله.

(۱)

پڪاريان ٿو توکي پلپل، ڦٽي آهي فراقن دل،
جدا توکان ٿين مشڪل، جياڀو يا رسول الله.

(۲)

تڪيندي تنهنجي محفل کي، لنگهي ويا سال سائل کي،
اچي ڏي ڪو ڦٽيل دل کي، دلا سو يا رسول الله.

(۳)

سدا سڪ آهي سيني ۾، مَران شل مان مديني ۾،
مون کي حج جي مهيني ۾، گهرايو يا رسول الله.

(۴)

عريو آهي سدا عاصي، تنهنجي ديدار جو پياسي،
مُدامي تنهنجو ميرا سمي، ٿاڱو يا رسول الله.

عبدالعزيز ”عزيز“ اَبَرُو
بيارو واهن- ڏوڪري

نعت شريف

مَنور ٿي ويو عالم، ٿيو نورِ خدا پيدا،
قريشي هاشمي سيد، محمد مصطفيٰ پيدا.

سَرِ تسليم خم، حور و ملك جن و بشر آهن،
چيو فطرت ته اڳ اهڙو نه ٿيو آ پيشوا پيدا.

رسالت جنهن تي شيڊا ۽ نبوت جان فدا جنهن تي،
مبارڪ سو ٿيو دنيا ۾ ختم الانبياء پيدا.

خدا جو عرش اعظم هن زمين تان ٿو ٿئي صدقي،
جو عبدالله جي گهر ٿيو حبيبِ كبريا پيدا.

مبارڪ صد مبارڪ باني، صد انقلاب آيو،
قدم جنهن جي سان ٿي ويو فيضِ قدرت جا بجا پيدا.

مٿايو فرق جنهن آهي فقيري ۽ اميريءَ جو،
آخوت جو علمبردار ٿي ويو مَرحبا پيدا.

گداگر جنهن جي دَر جا بادشاهن کان ٿيا بهتر،
دُني جنهن دين جي دولت، ٿيو سو دلربا پيدا.

اقر اُپري پيا آهن هزارين آسرا دل ۾،
ٿير امت جي آذر شافع روز جزا پيدا.

عبدالله "نور"
پيرو چانڊيو لاڙڪاڻو

نعت شريف

منهنجو مصطفيٰ پاڪ پترو لکن ۾،
 جيئن گل گلابي آ سهڻو گلن ۾،
 حشر ويل هوندا سوين راج راتا،
 تنهن مان محمد پري کان سڃاتا،
 هوندس چوڻڪاري جو جهنڊو هٿن ۾،
 ڪندو هرڪو پنهنجي رڳي جان پختي،
 محمد کي من ۾ يا اُمتي يا اُمتي
 اهڙيون سو سڃايون ڏيکاري ڏکن ۾،
 جهنم کي جنهن ڏينهن هوندي موج مَستي،
 انهي ياد کي پي هٿاني ڪا هستي،
 ڪري پار ڪششتي آئيندو امن ۾،
 ڏکن ۽ ڏولون جي ڪا پرواه ناهي،
 ضعيفن جو ضامن ڏيندو راه ناهي،
 اچي پاڻ بيجهندو سو سرور صفتن ۾،
 شڪر ڪر مهيسر شفا دار مليو،
 پڪو ساڻ ڏيندڙ وفادار مليو،
 غلامِ نبي ٿي خوشي هر وطن ۾.

حاجي غلام نبي مهيسر ميهڙ

نعت شريف

حاجي ويو ٿا حج تي ورتي پيغام چنڄو،
سڙ پيرا مڙ جهڪائي منهنجا سلام چنڄو.

(۱)

بدڪار آهيان ٻچڙو، رحمت رسول ڪر تون،
ڪر معاف تون مڌيون شفقت رسول ڪر تون،
آهي سدائين لب تي هر وار نام چنڄو.

(۲)

حُب آ حضور مونڪي هيڪراچان مڌيني،
يا مصطفيٰ منارا تنهنجا ڏسان مڌيني،
سنڌ ۾ نه آهي مونڪي، ڪوني آرام چنڄو.

(۳)

درگاهي چني ديوانو آهيان تنهنجي سهاري،
هيڪراچان مڌيني ڀليل پيو پڪاري،
روهيءَ ۾ پيو گذاري غم ۾ غلام چنڄو.

درگاهي روهڙي شريف

نعت شريف

الاهي جلد قسمت ڪر مديني ڏي تون اڄ ڪلهه ۾،
محمد جي محبت جو جاڳايو جوش ڪو دل ۾.

(۱)

مديني ڏي سفر ڪندي مَران شل مان مُسافر ٿي،
پلي لاشو رُئي منهنجو عرب جي پاڪ جهنگل ۾.

(۲)

وئي واتون مديني جون ڪريان پنڌڙو پيادل ٿي،
وٽان پنڌو فقيرن جيئن پايو ڪفني ڪٿي گل ۾.

(۳)

عرب جا مرون ڪائن لتون ڏني لاش منهنجي ڪي،
مُلن ڪي چا ڪندو منهنجو ڪم ڪوئي ڪفن قل ۾.

(۴)

غلامِ رسول آهيان غمن ۾ هت پيو گهاريان،
مديني لني سڪي مٿس عمر گذري ٿي جنجل ۾.

حاجي غلام رسول جتوئي
محراب پور ڏوڪري

نعت شریف

شان رسالت مولیٰ ڄاڻي ٻي کي طاقت ناهي،
 مالڪ جو محبوب محمد ڪونهي ڪنهن کان دور،
 نبي سائين نور آ، حق نبي سائين نور آ،
 آني ڄام محمد جي پيا پٿر پڙهن صلواتون،
 ملڪ فلڪ پي ڳائڻ دم دم نور نبيءَ جون نعتون،
 اهڙي شان مبارڪ وارو آ حضرت پاڪ حضور،
 نبي سائين نور آ، حق نبي سائين نور آ،
 جڏهن پڙهون ٿا درود سڄڻ تي پاڻ درود ٻڌن ٿا،
 روضي اطهر پاڪ منجهان جلد جواب ڏين ٿا،
 ڇو نه چوان مان سهڻو محمد زنده آهي ضرور،
 نبي سائين نور آ، حق نبي سائين نور آ،
 حاضر ناظر منهنجو سائين حڪم خدا سان آهي،
 اهل سنت وارو عقيدو يار اهوئي آهي،
 تون نه ڏسين ٿو تنهنجي آهي پاڻو اک جو قصور،
 نبي سائين نور آ، حق نبي سائين نور آ،
 سهڻي عربي ڄام جي آني ٿي ويون سڀ سڻيون،
 تون مان ويهي ان محبوب جون نعتون اڄ ٿا ڳايون،
 نثار ڪپر ٿيو جنهن جي صدي ملڪن ۾ مشهور،
 نبي سائين نور آ، حق نبي سائين نور آ.

نثار احمد ڪپر

ڳون صادق ڪپر - تعلقه نري ميراواھ

نعت شريف

اي قلم لک، باعث ايجاد عالم جي ٿنا،
بانيءَ اسلام ۽ سالار اعظم جي ٿنا.

سيد الشقلين محبوب خدا نورالهدى،
کاشف سر حقيقت، راز محرم جي ٿنا.

ٿي بيان، والشمس ۾ روءِ منور جي ٿنا،
ڏس وري والليل ۾ تون زلفِ خم^(۱) خم جي ٿنا.

خاتم مهر نبوت ۽ امام الانبياء،
فخر عيسيٰ فخر موسيٰ فخر آدم جي ٿنا.

والضحىٰ والفجر ۽ يس طه شان ۾،
پڻ مزل ۾ رسولِ پاڪ اڪرم جي ٿنا.

يا خدا ڪر عشق احمد جو عطا مجروح ڪي،
تا بمحشر پيو ڪري هو تنهنجي مرسل جي ٿنا.

عزيز الله مجروح

نعت شريف

مان ڪريان ڪُربان عربيءَ گهٽ تان جند جان مال،
ڪونه ٿيو ٿاني سندس جو آهي سيد بي مثال.

(۱)

سڪ اٿم مسيني اندر مُرسل سنڌي ديدار جي،
جنهن سِوا هر هڪ جُداني جي گهڙي آهي سال سال.

(۲)

مُحب مَدني ڪان جُدا، منهنجو هتي ڄاڻي خدا،
رهن ڏکيو ٿو ٿئي ۽ زندگي آهي جنجال.

(۳)

هڪ دفعو زيارت ڪريان منڙي مُحمد مير جي،
تَن لهي هي منهنجي دل جو دَرَدَ دَک غم ۽ ملال.

(۴)

يا خدا ڏي تون ثمر، ڪربان مديني ۾ مان گهر،
تو اڳيان سائين سڄا ڪجهه پي نه آهي هيءَ محال.

(۵)

لک اڳي احسان ڪيا قاضي مٿان خيرالوري،
جاء پيراندي ڪان ڏي زياده ڪري مون تي هي پال.

قاضي صاحب مانلي

نعت شريف

سچا سرور پرين پرور، پيارا يا رسول الله،
وسيلابن وسيلن جا، پلارا يا رسول الله.

(۱)

تنهنجي ڄاڻ سان اي جاني، ڀڳا سڀ ڪوٽ ڪفراني،
وڳا هر سو مسلماني، نغارا يا رسول الله.

(۲)

شفيع المذنبين حضرت، توکي الله ڏني نصرت،
ملا تڪ ڪن تنهنجي خدمت، دلارا يا رسول الله.

(۳)

ڏکي سرتاج لولاڪي، ڪيو تو سير افلاڪي،
نه ڄاڻان ڇا رهيو باقي، پلارا يا رسول الله.

(۴)

مٿا مشفق اڙين آڏر، اُداسي دل چوي هر هر،
پسان تنهنجا اچي هيڪر، منارا يا رسول الله.

(۵)

نظامي تي نظر ڪريو، بنايو چاهه ۾ چريو،
پلنو اميد سان پريو، خدا را يا رسول الله.

غلام احمد نظامي ڪراچي

نعت شريف

زمانی جي پسندیده نظارن پر محمد آ،
نمازِ عشق الفت جي اشارن پر محمد آ.

رهي ٿو قرب جو ڪاڍو سدا محبوب مرسل سان،
جهانِ آرزو جي چند تارن پر محمد آ.

حبیب کبریا سان رک صداقت دائما دل پر،
چون ٿا درد مندن صدق وارن پر محمد آ.

لڳي ويو عشق جنهن کي مصطفیٰ جو، اُن کي ڪهڙو غم،
رهن غارن پر يارن پر سهارن پر محمد آ.

ڊڄون ڇو بحر دنيا کان جڏهن ساڻي ٿيو پنهنجو،
ڪئن پر سير پر موجن، ڪنارن پر محمد آ.

ڪيو قربان جن سر ساهه آهي دين جي صدقي،
اي "سالم" تن محبت جان نثارن پر محمد آ.

محمد حسن "سالم" لاکير

ميهڙ

نعت شريف

مجي وني دوم عالم ۾، محمد مصطفيٰ آيو،
پر هو صل علي خير البشر خير الورى آيو.

شريعت ختم ٿي جنهن تي، سو ختم الانبيا آيو،
اجهو ۽ آسرو امت جو احمد مجتبيٰ آيو.

قيامت جو نه ڪنهن کي خوف، هو گمراه هر ڪوئي،
هدايت لاءِ هادي ٿي، اسان ڏي رهنما آيو.

هلي وني ڪفر جي ظلمات، دنيا ٿي سڄي روشن،
ڪشي جو شمع ايمان خود نبي نور الهدي آيو.

چيو عاصين اجهو ٿا پار پهچون بحر عصيان جي،
گنهگارن جي ڪشتي جو جڏهن هي مقتدا آيو.

خوشي هر دوسرا ۾ ٿي، سڄي ڪون و مڪان ۾ ٿي،
چئي خوش ٿئي ٿو هر ڪو، زينت ارض و سما آيو.

فقط هڪ قوم ٿي آيو، نبي دنيا ۾ پيو هر ڪو،
مگر ساري زماني لاءِ هڪ هي پيشوا آيو.

نواز آهي اها اميد، سڀ کي نيندو جنت ۾،
قيامت ۾ جڏهن هي شافع روز حرا آيو.

نواز علي ناز

نعت شريف

آهي نبي اسان جو پيشڪ حيات يارو،
دل سان پڙهو مٿانئس، مڙني صلوات يارو.

محبت بنا محمد، اسلام ڪجهه به ناهي،
ري حُب هاشمي جي، ناهي نجات يارو.

هتڙي به حامي آهي، سڪرات ۾ به برحق،
الله آهي شاهد بعد از ممات يارو.

نيڪن کي نيڪ عملن تي آسرو وليڪن،
احمد تي آسرو آ مڙني عَصَات (۱) يارو.

وس کان ٿيس مان بيوس منهنجو نه وس اي يار،
تن ۾ مدام مرسل جي آهي تات يارو.

عبدالڪريم عاشق جو ورد ۽ وظيفو،
صلوات جي سدائين وائي آ وات يارو.

مولوي عبدالڪريم ڪهاڙو
لاڙڪاڻو

نعت شريف

يا رسول الله تنهنجو جلوه فر شني بر دسان،
عرش تي ۽ فرش تي تنهنجي حڪومت ٿو پسان.

(۱)

منتهي طوبي جي پڻ پڻ تي اسم تنهنجو لکيل،
خاک قدم پاڪ جي حورن جي اکين بر پيل،
شان بي پايان تنهنجي بر لائو قادر قرآن.

(۲)

فر ورق توراۃ بر تنهنجي ثنا ۽ نعت آ،
شاهدي انجيل بر تنهنجي نوراني ذات آ،
نور تنهنجي مان لھيا تارا ڪٿيون ۽ آسمان.

(۳)

روز محشر هوندي بلندگري پڻ کان شاه جي،
پيار مان فرمائيندي ذات ائيه الله جي،
جيئن وٺي نئين ڪر سجن دفتر سارو تنهنجي اڳيان.

(۴)

يا شفيع المذنب ڪر باجهه شمسي جي مٿان،
عشق بر عربي تنهنجي شل دم ڏئي تو وٽ مران،
مرن ويلي ڪلمون طيب ۽ صلواتون مان پڙهان.

شمسي

نعت شريف

عرب تنهنجو مدني عجم تنهنجو مدني،
آهي لوح تنهنجو قلم تنهنجو مدني.

(۱)

اشاري سان تنهنجي پٿر ترندي آيو،
شهادت جا ڪلمان پٿر پڙهندي آيو،
ادب سان شتر مست زمين چمندي آيو،
حيوانن پکين تي حڪم تنهنجو مدني.

(۲)

مولا جو ملڪ سو ملڪ تنهنجو مدني،
ڪتيون ٿيڙون تارا قلڪ تنهنجو مدني،
خدا کان جدا ناهي پلڪ تنهنجو مدني،
همعصر نه پائيان قسم تنهنجو مدني.

(۳)

تو بيت المقدس جي ڪني پيشواني،
دو عالم جي تو ڪئي رهنمائي،
ملڪن جنن کي تو تسبيح پڙهائي،
نبين سين تي قدم تنهنجو مدني.

(۴)

علم تنهنجو سرور خفي ۽ جلي آ،
دنيا آخرت ۾ مدني تو پلي آ،
کي رحمت تنهنجو ڪرم تنهنجو مدني،
تنهنجي در تي شمسي جهولي جهلي آ.
شمس

نعت شريف

لک ٻار مبار امت کي سردار محمد آيو آ،
ميلاد ملهايو محبت سان منار محمد آيو آ.

(۱)

جنهن لاءِ سگياسون سال سوين، محبوب جا ٿيڙا پال سوين،
هر حال ۾ ٿيا خوشحال سوين، منهنجو محمد آيو آ.

(۲)

احسان هزارين آب مليا، صد رحمت جا هٿ باب ڪليا،
هٿ عشق حسن جا حساب هليا، انوار محمد آيو آ.

(۳)

ٿي فرت نظير تيارن جي، ڪٿ رمن جي ڪٿ رازن جي،
اڃ رات پلي شهبازن جي، سينگار محمد آيو آ.

ماسر نظير بلالي

مُنَاجَاتُ بَابِرَكَاتٍ

انرا قلم قیوم رَجَّاهُ حَضْرَتِ شَافِعِی اللہ مجلای سیرہ ہندی
قدس سرہ العزیز

الہی گرچہ بدکارم عقیبت را سزاوارم

الامی جیتریک آئون بدکار آہیان ۽ آئون (تنہنجی) سزاجی لائق آہیان

امید از حضرتت دارم توئی رحمن یا اللہ

مگر آئون تنہنجی ذات اقدس پر امید رکان تو (چوہ) تون فی نہایت مہربان آہیان یا اللہ

نشد صوم و صلوة از من نہ حج و نہ زکوٰۃ از من

نہ منہنجون نمازون ۽ روزانیا نہ منہنجو حج ۽ نہ منہنجی زکوٰۃ فی

نہ سعی در ثبات از من بجز بطلان یا اللہ

مون نیکی جی کمن پر گناہن کان سواء عمل نہ کیو یا اللہ

من از حسن عمل دورم بدای فسق ناسورم

آئون نیکی عملن کان دور آہیان (و) گناہن جی داغ سان قشیل آہیان

عیال چوں قصر معمورم نہاں ویران یا اللہ

ظاہر محل وانگر خوبصورت آہیان ۽ اندر منہنجو ویران آہی یا اللہ

بہ صورت شیخ صفغانم بمعنی ننگ گبرانم

صورت بہ شیخ صفغان وانگر آہیان ۽ اندر بہ لب دین آہیان

نہ راہ کفر را دانم نہ از ایمان یا اللہ

نہ کفر جی راہ جانان تو ۽ نہ ایمان جاشارت تو یا اللہ

منم حادث قدیمی تو ریمیم من رحیمی تو

آئون حادث آهیان ۽ تون قدیم آهین، آئون فانی آهیان ۽ تون رحیم آهین

لیمیم من کسری می تو به صد بُر بان یا الله

آئون خراب آهیان ۽ تون سو دلیلن سان سخی آهین یا الله

به کردارِ خراب من به فعلِ ناصواب من

منهنجي خراب کردار ۽ منهنجي ٻرن ڪمن جي ڪري تون مون مان

رخ احسان متاب از من تویی منان یا الله

پنهني احسان جو رخ نه مشاء (چوڻي) تون ئي احسان ڪندڙ آهين يا الله

بروئی آل پنمیر بکوئے کعبه انور

اهلبیت جي مقامي، ڪعبه انور جي زميني عبي صفاي

ز تقصیرات من بگذر به این و آن یا الله

منهنجا اڳيان ۽ پويان گستاخ معاف ڪر يا الله

به صدیق و عمر عادل به عثمان و علی عامل

صدیق اکبر، فاروق اعظم، عثمان غني، علي شير خدا جي واسطي

عیاں کن با من جاہل ره عرفان یا الله

مون جاہل لاءِ عرفان جي راہ ظاهر ڪر يا الله

به وقت نزع من بارے به عشق خویش کن یارے

هن جھان مان رخصت وقت تون پنهنجي محبت سان منهنجي مڙڪر

مرا بے شوق ز گزاری دران آوان یا الله

مون کي ان وقت نشان محبت جي امان نه لنگھائجين يا الله

پنوں سکرا تم قریب آید اگر لطفے کنی شاید

جڏهن منهنجي سڪرات قريب اچي تون جيڪڏهن پنهنجو لطف ڪندڙ

مرا بلوئے حبیب آید ز عربستان یا اللہ

۽ مون کي منهنجي حبیب ڪريو جي خوشبوءِ عربستان مان اچي سگهي ٿي يا الله

دراں حالت ثباتم ده برات حسن خاتم ده

انهي حالت ۾ مون کي ثابت قدمي عطا ڪر ۽ منهنجو خاتمو بالخير ڪر

ز گنج خود زکوا تم ده ز رايمان یا اللہ

تو مون کي پنهنجي خزانن مان ايمان جي زڪوة ڏي يا الله

ز بعد مُردنم خویشاں زن و فرزند دل ریشاں

منهنجي فوت ٿيڻ کان پوءِ منهنجي گهر واري ۽ فرزند ٽڪريل هوندا،

بنالند ساعت ایشاں چوں غم کیشاں یا اللہ

۽ ڪجهه وقت اهي گهڻي ڏک کان روئندا يا الله

پس آنکه حيله پردازند بتکفينم هنر بازند

ان کان پوءِ اهي مون کي ڪفن ۽ ڏکاڻي

بگورستان رواں سازند مرا اينان یا اللہ

قبرستان ڏانهن ڪلهو ڏيندا يا الله

به قبر من فرود آرند بخاک تيره بپارند

اهي مون کي قبر ۾ داخل ڪندا ۽ مٽيءَ جي حوالي ڪندا

به تنهائيم بگذارند در آں زنداں یا اللہ

اهي مون کي ان وقت اڪيلو قيد ۾ ڇڏيندا يا الله

ز منکر و از نکیر من بفریاد و نفیر

منکر و نکیر جي اچڻ وقت آئون توکي سڏيندس.

تو باشي دستگیر من بهر عنوان يا الله

تو هر طرح سان منهنجي مدد ڪجيڻ يا الله.

به چشم چوں بر انگیزی به جسم و جان در آویزی

حشر جي ڏينهن جڏهن تون مون کي جسم و جان سان اشاريندين.

مرا از لطف نامیزی بمغضوبان يا الله

مون کي تون پنهنجي لطف سان غضب ڪيلن سان نه گذارين يا الله.

من از اندیشه آں دم به گرداب غم افشادم

انهيءَ وقت جي پريشاني جي ڪري آئون غم جي گھرن ۾ پيل آهيان.

ز عمر خویش ناشادم اجل خوابان يا الله

حياتي پنهنجي کان آئون کان آهيان (يعني)، موت گھران تو يا الله.

ولي مشکل بود آں دم که گرسد مرگ را خوانم

پران وقت مشڪل هوندو، جيتوڻيڪ سو موتن کي سڏيان.

خلاصی نیست از آنم بهیچ عنوان يا الله

پر انهيءَ مان ڪنهن به طريقي سان چنڊ نه ٿو ڇڏائي سگهان يا الله.

مگر لطف شود شامل به این فرسوده مشت گل

مگر جيڪڏهن من عاجز کي توهان جو لطف شامل حال ٿئي.

که آید برب ساحل از اں طوفان يا الله

نه آئون ان طوفان کان ڪناري تي اچي سگهان ٿو يا الله.

دراں وادی چوں درما نم کنی دشوار آسانم

انهي وادي ۾ جڏهن آئون پريشان هوندس تون تي منهنجي مشڪل کي آسان ڪر.

کشی بر لوح عصيانم خط غفران يا الله

۽ تون، منهنجي مري اعمالنامي تي بخشش جو قلم هلا ۽ يا الله.

صفی کوزشت کردار است بر بخشایش سزاوار است

مٽي جيٽو شيڪ گنهگار آهي پر بخشش جو اميدوار آهي.

ترا از جاں طلبگار است به دل جویان یا الله

تو کي جان به دل سان (هروقت) ڳوليندڙ آهي يا الله.

از قلم حضرت قیوم جهان قدس سره

هي مناجات حضرت قیوم جهان قدس سره جي چيل آهي.

۽ ترجمون ڪندڙ: فقير عبد الوحيد سرهندي آهي.

02-08-1999

نعت شریف

الهی از کرم گویانی مدحش کن زبانم را،
بفضل و رحمتت شایان قربش کن بیانم را.

ز جام باده، شوقش چنانم از خودی برهان،
نیابد هیچ جا کس همچو عنقا آشیانم را.

بر اوج نعت پردازی عطا کن برق پروازی،
که در جولان توصیفش نگیرد کس عنانم را.

ز نور اقدس مدح و ثنائی شاه او ادنی،
بزیب چرخ تابان کن چون خورشید این بیانم را.

ز توصیف شهنشاه دو عالم احمدی مرسل،
سرور سینم ام را بخش و شیرین کن زبانم را.

چنان مَجو جمالش کن که در خود گم کنم خود را،
شومر معدوم در هستی نیابد کس نشانم را.

دل از من برد فضل این مصرع، صادق که میگوید،
خداوندا بکن گویا بنعت او زبانم را.

حفرت خواجه فضل الله جان
سرهندی قدس سره

نعت شریف

زاو صاف مدینه هرچه گویر قطره از دریا است،
عفاف آنجا کفاف آنجا صلوٰۃ آنجا زکوٰۃ آنجا.

خداوند عطا کن بنده خود را بفضل خود،
قیام آنجا مقام آنجا حیات آنجا مَحَمات آنجا.

اگر خواهی که بینی جنت الماوی در این عالم،
نشین در روضه، اطهر بخواه از حق نجات آنجا.

حضرت خواجہ محمد حسن جان

سرہندی قدس سرہ

تذو سائنداد

نعت شریف

به جناب سرور انبیاء برسان صبا تو سلام من،
به هزار عجز و ادب ادا بتمانی غرض پیام من،

که به شام هجر تو سوختم چه شود بلطف کرم اگر،
به ضیائے مهر وصال خود بکنی چون صبح تو شام من،

همه وقت در همه جا روم زینے تو سید انبیاء،
من مقتدی بقفائے تو تونی مقتدا وامام من،

به سواد روضه انورت شود چون دیده مکمل،
به یقین که گردش آسمان گردد بحسب مرام من،

ای جناب جمع سگان خود بشماریم اگر از کرم،
به خدا که کار جهان همه بشود بحکم و بکار من،

به نماز یاد دو ابرویت بنمائیم بشود ادا،
چه رکوع من چه سجود من چه قعود من چه قیام من،

چون بهر طرف نظر افکنم نبود بجز تو مقابل،
به یمن و من به یسار من به قفائے من به قدام من،

اگر این بود که نه لائقم که به یقظه رو بنمائیم،
به کمال لطف و کرم شہے من شہے به منام من،

حضرت خواجہ عبدالباقی جان
سرھندی قدس سرہ

نعت شریف

سجدہ گاہِ قدسیاں از خاک آدم ساختند
در سرشتش نور احمد را بپنہاں ساختند
یار غار مصطفیٰ صدیق اکبر گشته است
حضرت فاروق را فتاح عادل ساخته است
معدنِ جود و حیا را زیب عثمان کرده اند
ساقی کوثر بمحشر شاہِ مرداں ساختند
بندہٴ قدوس را در روزِ محشر غم مباد
چون شفیع المنذبین سالارِ محشر ساختند

حضرت خواجہ عبدالقدوس جان سرھندی مجددی
المعترف بہ حضرت کشمیر جہان
قدس سرہ العزیز
مُندۃ محمد خان

خواری خور خیسان حی، جافین جور دانی،
خاوری خاص خلعتی، نجسند حد مکتان
خلعتو شهن کرمه بی، حیدر جانانی،
اناموالد وایت محبوبی، ان تواندین
دانی نداشتن، شی سرالور بسند حوی.

اکمور شی مجازتک دانی، من رکیون جدی،
ان، سند بسند حوی، تار قصرون دوری
تجدای بی دوز، سیاه سنگیندر کشتی

کشیدار ان قافون، سناک شی سرالور جدی،
وار دانی والور کورشان، سوار قوسد لای
خیزو پیروز یان، لهری جهاد سناک حی

سناک منک سدوم، اولداهی، بر سو خیزو
حسار اولر حسامه، جدی ان وسدوم
سارو سند کتادور، کتوهار وکت کتج قلی

تجدای بی دوز، سیاه سنگیندر کشتی